

DZIRKSTELLE

LATVIJAS KOMUNISTISKAS PARTIJAS KRUSTPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 141 (1673) 11. gads

Svētdien, 1960. gada 27. novembrī

Maksā 15 kap.

Krustpils rajona priekšvēlēšanu apspriedes dalībnieku AICINĀJUMS

visiem rajona tautas tiesas vēlētajiem

Biedri!

Svētdien, 1960. gada 11. decembrī, notiks kārtējās Latvijas PSR tautas tiesu vēlēšanas. Tas ir izcils politisks notikums, kad padomju pilsoni nosaka, kam viņi turpmāk uzticēs aizstāvēt un sargāt tautas un valsts intereses. Tas spilgti rāda, ka mūsu tiesa ir visdemokrātiskākā tiesa pasaulē, ka tā pauž padomju tautas gribu, ka po sociālistiskās valsts un darbaļaužu interesēm.

Izvērstas komunisma celtniecības posmā tautas tiesām jāveic lieli uzdevumi. Tām vēl vairāk jā rūpējas par sociālistiskās likumības un kārtības nostiprināšanu, nesaudzīgi jāapkaro jebkuru pretlikumības un patvaļas izpausmi, jācinās pret visu, kas kavē padomju ļaužu varonīgo cīņu par komunistiskās sabiedrības uzcelšanu. Šajā lielajā darbā, pildot PSKP XX un XXI kongresu lēmumus, tautas tiesām vēl jo ciešāk jāsadarbojas ar darbaļaužu sabiedriskajām organizācijām, biedru tiesām, ar sabiedriskajiem apsūdzētajiem un aizstāvjiem.

Biedri strādnieki, inženieri, tehniķi, kalpotāji, kolhozieki — visi Krustpils rajona vēlētaji!

Līvānu stikla fabrikas kolektīvs par tautas tiesneša kandidāti vienprātīgi izvirzījis biedri Valeriju Pētera m. KAMPARI. Biedres Kampares kandidatūru atbalstīja Krustpils dzelzceļa stacijas, Atašienes padomju saimniecības, kolhozu «Selga» un «Sarkanā zvaigzne» kolektīvi.

Par tautas tiesneša kandidātu rajona tautas tiesas vēlēšanām Krustpils cukurfabrikas kolektīvs vienprātīgi izvirzījis biedru Ivanu Dmitrija d. JEFIMOVU. Biedra Jefimova kandidatūru atbalstīja rajona rūp kombināta, Mežāres padomju saimniecības, rajona izpildu komitejas kolektīvi.

Mēs, darbaļaužu sabiedrisko organizāciju pārstāvji, sanākuši Krustpils rajona tautas tiesas priekšvēlēšanu sapulcē un apsprieduši izvirzītos tautas tiesnešu kandidātus, vienprātīgi atbalstām Valerijas Kampares un Ivana Jefimova kandidatūras un aicinām visus rajona vēlētajus 1960. gada 11. decembrī vienprātīgi nodot savas balsis par komunistu un bezpartejisko bloka kandidātiem.

Biedri vēlētaji!

Balsojot par komunistu un bezpartejisko bloka kandidātiem, mēs balsosim par padomju tiesu, par likumiem, kuri sargā mūsu zemes darbaļaužu, mūsu valsts vitālās intereses. Balsojot par komunistu un bezpartejisko bloka kandidātiem, vēl ciešāk saklausīsimies ap Komunistisko partiju un Padomju valdību!

Lai dzīvo mūsu slavenā Padomju Dzimtene!

Lai dzīvo nesatricināmais komunistu un bezpartejisko bloks!

Lai dzīvo Padomju Savienības Komunistiskā Partija — visu padomju tautas uzvaru iedvesmotāja un organizētāja!

1960. gada 11. decembrī — visi uz tautas tiesnešu vēlēšanām!

Rajona pirmsvēlēšanu sanāksmē

PIEKTDIEN LKP RK lekciju zālē notika rajona uzņēmumu, kolhozu, padomju saimniecību, iestāžu un citu sabiedrisko organizāciju pārstāvju pirmsvēlēšanu sanāksme. Ar referātu «Padomju tiesa — visdemokrātiskākā tiesa pasaulē» uzstājās rajona prokurora vietas izpildītājs b. Maiželis. Viņš pastāstīja, ka padomju tiesas uzdevums vienmēr ir bijis aizsargāt no visādiem apdraudējumiem mūsu valsts un sabiedrisko iekārtu, sociālistisko saimniecības sistēmu un sociālistisko īpašumu, iestāžu, uzņēmumu, kolhozu un citu sabiedrisko organizāciju un mūsu pilsoņu tiesības, ar likumu aizsargātās viņu intereses. Tā ir tiesa, kas balstās uz patiesa demokrātisma principiem, tiesa, ko ievēl tauta un kas savā darbībā realizē darbaļaužu masu gribu.

Referents minēja konkrētus piemērus, ka padomju likumības un sociālistiskās sadzīves normu ievērošanā tagad arvien aktīvāk piedalās pati sabiedrība. Tās ir biedru tiesas, sabiedriskās kārtības sargu vienības uzņēmumos, namu pārvaldēs, kolhozos un padomju

saimniecībās. Kopā ar valsts orgāniem tās piedalās cilvēku audzināšanā, prasa stingri ievērot sociālistisko likumību.

Sakarā ar tautas tiesu pilnvaru izbeigšanos Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs noteicis jaunas tautas tiesas vēlēšanas. Tautas tiesnešu vēlēšanas notiks 11. decembrī, bet tautas tiesas piesēdētājus jau ievēl darbaļaužu kolektīvi. Biedrs Maiželis pastāstīja par izvirzītajiem rajona tautas tiesnešu kandidātiem Valeriju Kampari un Ivanu Jefimovu. Par viņiem runāja arī sabiedrisko organizāciju pārstāvji.

— Mūsu strādnieku kolektīvam bija tas gods ar V. Kampari iepazīties pirmajiem rajonā, — teica Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Svilpe. — Sīrnīgā sarunā viņa

mums pastāstīja par savu dzīvi un darbu, atbildēja uz jautājumiem. Pirmie iespaidi palika labi. Vēlēšanu dienā strādnieki nolēma vienprātīgi nodot savas balsis par tautas tiesneša kandidāti Valeriju Kampari, taču arī prasīja, lai ar visu likuma bardzību viņa vērstos pret tiem, kas šodien vēl traucē mums virzīties uz priekšu.

— Pirms nedēļas Krustpils cukurfabrikas strādnieki, kalpotāji un inženiertehniskie darbinieki lielā vienprātībā par rajona tautas tiesneša kandidātu izvirzīja Ivanu Jefimovu, — teica uzņēmuma arodorganizācijas vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Zemītis. — Viņš ir uzticams tautas pārstāvis. No 1945. gada b. Jefimovs strādā par tautas tiesnesi, sākumā Daugavpilī, vēlāk kā tiesnesis un advokāts Preiļos.

Komunistiskā darba postenī

Postenis Nr. 2
Pļaviņu dzelzceļa stacijā ir otrais pārmiju postenis kam jau piešķirts komunistiskā darba kolektīva nosaukums. Spraiģā darbā dienas vai nakts maiņa te ātri pāiet vecākajiem pārmijniekiem Eduardam Reinbaham, Paulīnei Rozeniecei, Tatjanai Aldīnai un Leontīnei Kukarevičai.

Bija otrdienas rīts. Paulīne Rozeniece steidza sagatavot maršrutu vilcienam. Tikko viņa pienāca postenim, kad jau atskanēja tālruna zvans.

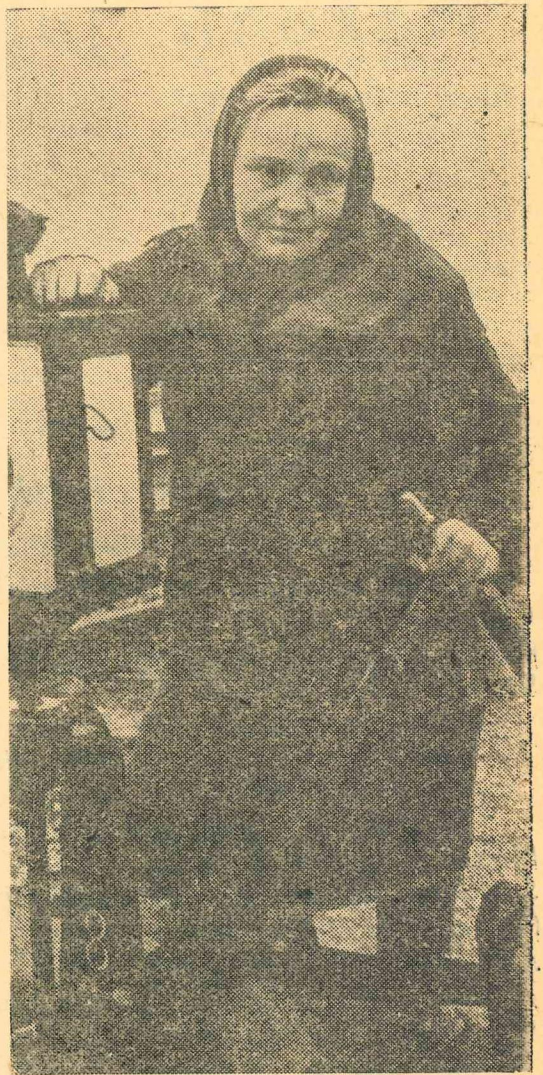
— Vai maršruts gatavs? — klausulē varēja sadzirdēt stacijas dežuranta Jāzepa Andīņa balsi.

— Otrajam ceļam maršruts gatavs, ceļš brīvs, — viņa atbildēja.

Komandas īsas, lakoniskas atbildes, noteikta un ātra rīcība. Pēc brīža postenī ieskanējās maršruta kontroles aparāts — dežurants personīgi pārbaudīja ceļu, un viņa komandpultī iedegās sarkanā

spuldzīte. Pagriežot gaismas signāla kloķi, gatava vilcienu sagaidīt arī pārmijniece b. Rozeniece.

(Turpinājums 3. lpp.)

Krustpils rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas

Krustpilī,

1960. gada 25. novembrī

LEMUMS Nr. 205.

Par Krustpils rajona tautas tiesnešu kandidātu registrēšanu

Pamatojoties uz «Nolikumu

par Latvijas PSR rajonu (pilsētu) tautas tiesu vēlēšanu» 29. pantu, Krustpils rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja nolēma:

par Krustpils rajona tautas tiesnešu kandidātiem rajona tautas tiesas tiesnešu vēlēšanām registrēt:

1. Ivanu Dmitrija d. Jefimovu, dzim. 1913. gadā, PSKP biedru, vidējā juridiskā izglītība, Preiļu juridiskās konsultācijas advokātu, izvirzītu no Krustpils cukurfabrikas strādniekiem, kalpotājiem un inženiertehniskajiem darbiniekiem.

2. Valeriju Pētera m. Kampari, dzim. 1929. gadā, PSKP biedri, vidējā juridiskā izglītība, Valmieras mēbeļu fabrikas kadru daļas inspektori, izvirzītu no Līvānu stikla fabrikas strādniekiem, kalpotājiem un inženiertehniskajiem darbiniekiem.

J. Čukste,

Krustpils rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks

B. Upeniece,

Krustpils rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas sekretāre

K. Dreimanis

Pirms vairākām nedēļām notika rajona jauno autoru sanāksme, kurā nodibināja radošo apvienību. Šodien izdodam pirmo literāro lappusi, kurā ievietoti apvienības sanāksmē iztīrītie darbi. Nolemts šādu lapas pusi turpmāk izdot regulāri vienu reizi mēnesī.

Ražena jubileja

Pirms dažām dienām pagāja 80 gadi, kopš dzimis (1880. gadā) Kārlis Strāls — viens no savdabīgākajiem vecākās paaudzes latviešu vārda mākslas meistariem. Viņa spalvai pieder vairāki dzejoļi, stāsti un pazīstamais romāns «Karš». Pēdējos gados Kārlis Strāls vairāk pievērsies

cittautu literatūras popularizēšanai. Viņa tulkojumā mūsu lasītāji iepazinušies ar Turgeņeva un citu krievu tautas literatūras klasiku vērtīgākajiem darbiem.

Piektdien Pļaviņu kultūras namā notika jubilāra sumiņšana.

Eduards Krūmiņš

Vecais cīnītājs

(Veltījums Kārlim Strālam 80 gadu jubileja)

**Dienu smagums saziēdējis matos,
Cīņu liesmas valgās acīs mirdz.
Dzīves ceļos, tālu izstaigātos,
Vienmēr droši vadījusi sirds.
Teikt, ka piekūsis, vēl šodien nevar,
Kad par rītu gaišas domas silst.
Svētku drānas vēl uz naglas uzkar,
Aicinot, lai darbu grēda diļst.
Biedra roku, kad Tu savā satver,
Spīgtas straumes gurdās dzīslās jaud.
Plašas tāles dzīves kalnā paver,
Aizmirstot, ka rudens vēji raud.
Katra diena Tev kā skaista balva
Gadu rotu bagātāku auž.
Kas par to, ka gurdāk noligst galva:
Dzīves vētras tikai vājos lauž.
...Dienu smagums saziēdējis matos,
Bet par to Tu negribi lai min.
Iet vēl tik Tev ceļos nestaigātos,
Lai reiz miera svētkus tautas svin.**

PIE mana loga kļauvē zilgans svētdienas rīts. Citreiz uz mirkli vēl aizveru plakstus, lai atvadītos no sapņu tēliem, bet šorīt miega grūži no acīm izbirst uzreiz. Nākošajā mirklī esmu jau kājās.

Zinu, pārbraucot Rīgā, draugi apskaudīs:

— Nu gan izmakšķerēties līdz apnikumam. Ilgi negribēsi zīvīm pat virsū skatīties. — Vai viņi sapratīs, ka laukos dienas skrēja kā vēja spārniem. Šī trauksme satvērusi arī mani. Kamēr strādāju atbrīvotā šoferā vietā, uz ezeru netieku. Lūk, kāpēc man šorīt nenāk miegs! Svētdiena sola patīkamu atpūtu un jaunus iespaidus.

Pakēris makšķeres, gribu doties uz ezeru, bet labo omu sabojā nepatīkams pārsteigums. Naktī kāds neuzmanīgs gājējs pie lieveņa apgāzis slieku trauku. Zīvīm domātā ēsmā izklidusi... Kamēr sarakšu jaunu, paies izdevīgākais zvejas laiks. Taču sarūgtinājums izzūd ātri. Atceros dzirnavas. Viens un divi upē salasišu makstenītes kāpurus, jeb kā šejienieši tos sauc — krikāļus. Pēc vietējo apgalvojuma zivis uz tiem ņemot vēl labāk. Pieslējis kātu atpakaļ pie vāgūža, steidzos uz upi.

Pie tumšpelēkajām debesīm šur tur vēl mirgo pa dziestošai zvaigznītei. Retumis uzpuš valga vēsmiņa. Liekas, koki noslēpumaini sačukstas. Visapkārt var saklausīt neskaidrus austošā rīta trok-

šņus. Katra skaņa it kā paliek karājoties smaržu piesātinātā gaisā. Paliek un neizzūd... Enām pielijušie krūmi, šķiet, sevī glabā neredzamu

PĒTERIS LIEPIŅŠ

MĀKONIS

(Stāsta fragments)

burvību. Man ir tik viegli un patīkami! Pilniem malkiem dzeru šo rīta spīgtumu. Drīz saklausu klusu ūdens šalkoņu. Dzirnava. Uzlocījis bikšu galus, brienu ūdenī. Sākumā mugurai pārscrien viegli drebuļi, bet drīz kāju pēdas sajūt kaut ko siltu. Tas ir upes dibens, kas vēl saglabājis vakardienas sauli...

Pēkšņi mani iztraucē steidzīgi soļi. Varbūt kāds zvejnieks nāk pēc krikāļiem? Nācējs apstājas pie dzirnavu liepas un, pametis skatu apkārt, cenšas noraut pie koka piestiprināto termometru.

«Vai tas melderis nav jo-cīgs?» nodomāju pie sevis. «Kam viņam tik agrā rīta stundā ievadzēties termometrs?» Te laukos esmu piedzīvojis vienu otru divainību. Kļūstu zīpkārīgs. Ko? Tas taču vienacainais Otis!

— Ko tu te dari? — no upes izkāpdams, skaļi uzsau-

cu. Otis saraujas, bet tūlīt nomierinās.

— Es... edz te... gribēju krikāļus salasīt, — viņš stostīdamies iesāk.

— No kura laika tad šie pie koka pienagloti? — nevaru novaldīt smieklus.

— Nu, es paskatos, cik šodien grādu, — veselo aci piemiedzis, viņš nesteigdamies atbild.

— Protams, der zināt, vai ūdens nav par aukstu, ka, krikāļus zvejodams, nedabū iesnas, — turpinu jokot. Izdzirdis troksni, uz sliekšņa parādās melderis. Otis pazūd, ka krūmi vien nošvirkst.

Salasījis krikāļus, steidzos atpakaļ uz ezeru. Pa šo laiku debess mala jau krietni nosarkusi. Kļūst gaišāks. Rīta blāzma kļūst ik brīdi spožāka, aptverot aizvien tālākus plašumus. Gar apvāršņa malu stiepjas zeltītas svītras. Un tad no rasoto egļu galotnēm paceļas sārta saule. Visapkārt iemirdzas rasotā zāle. Skaļāk ietrallinās cīruļi. Šķiet, ka pretī saulei viņi uznes gaisā spožās rasas pērlas un tagad, spārnus plivinādami, kaisa tās lejup. Ar dzidro rīta zvānu kalnus un lejas modina dzegūze. Šo aicinājumu atbalso birzis un ezers...

uz citu vietu. Te nejauši ieraugu šī rīta paziņu. Iebīdījis ūdenī, viņš tik cītīgi makšķerē, ka nejut manu tuvošanos. Krastā nolikta krietni piebriedusi soma. Vai patiešām viņam tā laimējies? Ieskatos. Somā izkaps un grožu bunte...

— Uz šī rīta krikāļiem tev ķērušās varenas līdakas! — skaļi uzsaucu zvejniekam. Otis satrūkstas un steidzīgi brien krastā.

— Smejies, papēmu līdzi, ar ko sienu paplaustīt, sak, no rīta pamānīšu zivteles, bet vēlāk, edz, tepat pļaviņā, — viņš rāda ar roku, — pakaus-tīšu zālīti.

— Kā tad tu pļausi bez kāta? — brīnos un apskatu veco tuvāk. Augums vidējs, mazliet uzkumpis. Kājās veci, sarkaniem ielāpiem nolīmēti, ūdenszābaki. Pelēcīgi, tāpat vairākiem ielāpiem noklāti, svārkī un bikses. Galvā izbalējusi, pārlauztu nagu žokejcepure, no kuras apakšas spraucas iesirmu matu pinkuļi. Tumšo, vairākas dienas nemazgāto seju klāj tādi paši nosirmojuši rugāji.

— Var redzēt, ka jauns-kungs no pilsētas, — greizā smaidā viņš rāda apdrupušus zobus, — vai tad meža koku trūkums? — Laikam nosarkstu. Par laimi, pagājis dažus soļus, kārklu cerā ieraugu izkaps kātu.

— Nāc šurp, — uzsaucu vienācim, — nebūs mežā jācērt! Te kāds nomētis gatavu. Sien tik klāt un vico vaļā! — Bet Otis pat nepaskatās. «Ir gan ērmots cilvēks,» sevi nodomāju un eju tālāk. Vienā vietā divi zvejnieki neder.

Pēkšņi starp krūmiem pamanu pazīstamu blūzīti...

— Zaiga! — skaļi uzsaucu un steidzos klāt.

— Šoreiz neuzminējāt, — no krūmiem iznākusi, mani zobgalīgi raugās sveša meitene. Kāda izgāšanās! «Ek, tad ir gan cilvēki,» domās vainu uzveļu tiem, «vai tad veikalā vairs citas drānas nav, ja visas meitenes pašuvušas vienādas blūzes...»

— Kā tad jūs godā? —

mazliet attapies, pārtraucu klusumu.

— Aijita, — viņa paklusi, tomēr skaidri atbild.

— Jauks, kaut arī mazliet neparasts vārds. Bet es — Antons Celmiņš, patreizējais kolhoza šoferis, — cenšos apslēpt mulsumu.

— Slikts šoferis, — joprojām viņa dursta mani ar savu skatienu.

— Pēc kā jūs spriežat? — izbrīnījies jautāju.

— Gluži vienkārši, neatšķirat ceļazīmes, — viņa turpinā ķircināties.

— Vai nebūs par stipru teikts? — mēģinu pasmaidīt, — man vēl kabatā pirmais talons. Tātad...

— Zēl, ka neesmu autoinspektors. Tad jums nebūtu pat trešā. Kā jūs varējāt mani noturēt par Zaigu? — Viņas vārdos skan ironija. Tad, lūk, uz ko viņa tēmē! Skuķis nav ar pliku roku ņemams, prot atbildēt... Sarūgtinājums par kļūdišanos izgaist. Manī pamostas maza atbēība.

— Jūs savukārt esat slikts zvejnieks, ejat uz ezeru bez makšķeres.

— Bet ja nu es neēju zvejojot, — Aijita neapjūk.

— Ko tad uz ezeru? Ūdens rozes arī vēl, šķiet, nezied, — cenšos viņu samulsināt.

— Atkal neuzminējāt! — viņa skaļi iesmejas, bet tūlīt kļūst lietišķa un piemetina:

— Mums pagājušo nakti pazuda izkaps un groži. Pēdas rasā ved uz ezeru.

— Tad, lūk, kā!... — es pārsteigts iesaucos, paceļu galvu un pamanu, ka brīnišķīgo rīta sauli pamazām aizklāj pelēcīgs, it kā pelnos savārtīts mākonis. Tā krokas man pēkšņi šķiet tik līdzīgas vienacainā Otta netīri iesirmajām matu pinkām, ka uzreiz sirdī ielīst savāds rūgtums... Un tikai viena mākoņa dēļ...

NĀKOSĀ jauno autoru apvienības sanāksme notiks 18. decembrī pulksten 12 Krustpīlī, Rīgas ielā 142 (LKP rajona komitejas ēkā), mūsu laikraksta redakcijas telpās. Aicināti piedalīties visi intere-senti, kas sākuši vai mēģina darboties literatūras laukā.

STARPRAJONU FOTO IZSTĀDE

4. decembrī pulksten 12 rajona kultūras namā atklās starprajonu foto izstādī «SEPTINGADES SOĻI». Izstādē aicināti piedalīties Jēkabpils, Ogres un Krustpils rajona fotogrāfi — profesionāli un amatieri.

Fotoattēlos jāparāda sava rajona komunistiskā darba kolektīvi, trieciennieki ražošanā un atpūtā, jāatspoguļo septiņgades celtnes un klusā daba.

Uzņemumi līdz 1. decembrim jāiesūta rajona kultūras nodaļā. Ļoti vēlams, lai to izmēri būtu 24×30 vai 30×40 centimetri. Labākos darbus apbalvos ar naudas prēmijām: I prēmija — 300, II — 200 un divas III pa 100 rubļi. Un Goda rakstiem, kā arī publicēs rajona laikrakstā un republikāniskajos izdevumos. Mākslinieciski vispilnvērtīgākos tematiskos fotoattēlus atlasīs otrajai Vissavienības foto izstādei.

LIELAIS REVOLUCIONĀRS UN DOMĀTĀJS

(SAKARĀ AR 140. GADADIENU KOPS FR. ENGELSA
DZIMSANAS)

Līdzās Marksam un
Leņinam, dižajiem
cilvēkiem, kuru vārdi
saglabāties cilvēces
atmiņā mūžu mūžos,
stāv Fridrihs En-
gelss — revolucionārs
un domātājs, K.
Marksa tuvais draugs.
Fridrihs Engelss
dzimis 1820. gada 28.
novembrī Reinas pro-
vincē, Vācijā. Savu ra-
ženo dzīvi viņš pava-
dījis nemītīgā cīņā par
darbaļaužu interesēm.
Būdams fabrikanta
dēls, Engelss sacēlās
pret visas pasaules
eksploatatoriem. Cen-
damies izkarot astoņu
stundu darba dienu
strādniekiem, viņš pats
katru dienu strādājis
trīspadsmit līdz seš-
padsmit stundas. En-
gelss bija dziļi un vis-
pusīgi izglītots, kaut-
gan nebija beidzis pil-
nu augstskolas kursu.
Engelss bijis liela
auguma slaidis cilvēks:
ar straujām, nosvēr-
tām kustībām, viņš
runājis lakoniski un

notekti. Viņam bijusi ista karavī-
ra stāja. Engelss bija ļoti dzīves-
priecīgs. Katra viņa asprātība trā-
pījusi mērķi. Katram, kas nācis ar
Engelsu saskarē, tūdaļ radies ie-
spāids, ka viņam darišana ar ne-
parastu apdāvinātu cilvēku. Tāds,
pēc Engelsa laikabiedra, strādnieka
F. Lesnera, izteicieniem bijis šis
lielais revolucionārs un domātājs.

Jaunībā Engelss ļoti daudz lasī-
jis, mācījies svešvalodas, aizrāvēs
ar poēziju un filozofiju, nodevis
dziļām pārdomām par sabiedriskām
attiecībām. Viņš drīz izprata mo-
narhijas reakcionārismu, saskatīja
muiznieku un kapitālistu patvaļu.
24 gadu vecumā Engelss saraksti-
ja klasisko darbu «Strādnieku šķi-
ras stāvoklis Anglijā». Šis zemes
darbaļaužu stāvokli viņš pētījis
tieši strādnieku kvartālos. Par
strādniekiem jau tolaik rakstīja
daudz. Taču, kā atzīmē V. I. Le-
ņins, «Engelss pats pirmais patei-
ca, ka proletariāts ir ne tikai cie-
tēja šķira...», bet nenovēršami arī
cīnītāja šķira, un tāpat spējīga se-
vi atbrīvot.

Engelsa revolucionārais pasaules
uzskats galīgi izveidojās pēc rū-
pīgiem Anglijas strādnieku dzīves
pētījumiem un tikšanās ar Kārli
Marksu, kura uzskati sakrita ar
Engelsa uzskatiem visos teorētis-
kajos jautājumos.

Kopīgs darbs pie svarīgākajām
sabiedrības attīstības problēmām
drīz vien izvirzīja Marksu un En-
gelsu priekšējās pozīcijas cīņā, kas
jau tolaik bija iedegusies starp
darbu un kapitālu.

Viņi drosmīgi stājās visrevolu-
cionārākās šķiras — proletariāta
priekšgalā, lika pamatus zinātnis-
kajam komunismam un kļuva par
starptautiskās komunistiskās kustī-
bas vadītājiem. Marksa un Enge-
lsa vislielākais nopelns ir tas, ka
viņi pirmie izstrādāja vēstures ma-
teriālistisko izpratni un parādīja
strādnieku šķirai pareizo ceļu uz
atbrīvošanos no eksploatācijas.

F. Engelsa teorētiskais manto-
jums ir milzīgs. Plaši pazīstami viņa
izcilie filozofiskie darbi «Anti
Dīrings», «Dabas dialektika»,
«Ludvigs Feuerbachs» un citi. Dau-
dzus darbus Engelss sarakstījis
kopā ar Marksu, piemēram, izcilo
zinātniskā komunisma programmas
dokumentu «Komunistiskās parti-
jas manifest». No kvēli sarakstītā
un šķiru cīņas patosa pilnā «Ma-
nifesta» ir mācījušās veselas revo-
lucionāru paaudzes.

Dziļi teorētisku darbu Engelss
apvienoja ar starptautiskās strād-
nieku kustības praktisku vadīšanu.
Kopīgi ar Marksu viņš vadīja «Ko-
munistu savienību» — strādnieku

šķiras partijas iedgļi. 1848. gadā
Eiropu aptvērušo buržuāziski de-
mokrātisko revolūciju periodā viņš
kopā ar Marksu Vācijā vadīja
«Jauno Reinas avīzi». Šī avīze pa-
līdzēja masām pareizi orientēties
tā laika sarežģītajos šķiru cīņas
apstākļos. Pēc Pirmās Internacio-
nāles nodibināšanās 1864. gadā
Markss un Engelss uzņēmās šīs
starptautiskās strādnieku organizā-
cijas vadīšanu.

Vairākus gadu desmitus strādā-
dams kopā ar Marksu, Engelss vi-
ņam sniedza lielu zinātnisku un
morālu palīdzību. Viņš veica mil-
zīgu darbu, sagatavodams izdoša-
nai manuskriptā atstātos «Kapitā-
la» II un III sējumus. Leņins šajā
sakarā atzīmēja, ka šie sacerējumi
būtībā ir divu cilvēku darbs. Dau-
dzos savos darbos Engelss popula-
rizē Marksa mācību, spidoši aizstāv
Marksu cīņā pret ienaidniekiem.
Kaut gan Engelss pats devis lielu
ieguldījumu revolucionārās teorijas
attīstībā, viņš tomēr pastāvīgi uz-
svēra, ka viņam esot bijusi tikai
mazsvarīga nozīme.

Markss un Engelss vērīgi seko-
ja sabiedriskās dzīves attīstībai
Krievijā, viņi augstu vērtēja lielo
krievu revolucionāro demokrātu
Cerniševska un Dobroļubova darbi-
bu. Jau 1882. gadā viņi atzīmēja,
kā «Krievija ir Eiropas revolūcio-
nārās kustības priekšpulsks». En-
gelss ar sajūsmu apsveica pirmo
marksisma piekritēju rašanos Krie-
vijā, rosinot sarakstīties ar viņiem
un ticēja krievu strādnieku un zeme-
nieku cīņas panākumiem.

Diženie komunisma celtniecības
panākumi Padomju Savienībā un
pārējo socialistisko zemju sasnie-
gumi nozīmē to ideju triumfu, ku-
rām ziedojis savu dzīvi un par ku-
rām cīnījies Fr. Engelss. Viņa vār-
du ar godbijību min katrs, kam
dārgas ir sociālisma, miera un pro-
gresā idejas.

L. Nikitins

PSKP CK plēnumu sagaidot

Gūst jaunas darba uzvaras

AR katru gadu paplašinās
un nostiprinās viena no iene-
sīgākajām kopsaimniecības
«Rīts» lauksaimniecības no-
zarēm — lopkopība. Sevišķi
labus panākumus rītieši gūst
piena ražošanā. Jau tad, kad
pieņēma socialistiskās saisti-
bas otrajam septiņgades ga-
dam, kolhoza vadība un lop-
kopji rūpīgi apsprieda, kā
saimniekot, lai solījumu izpil-
dītu. Līdz gada beigām atli-
cis nedaudz vairāk par mē-
nesi. Tāpēc lopkopji jau ta-
gad var dot vērtējumu savam
darbam, runāt par to, kā vi-
ņi pilda socialistiskās sacen-
sības saistības. Jāsaka, ka
lopkopji ir strādājuši labi.
Caurmērā no katras govs iz-
slaukts par 140—160 kg pie-

na vairāk nekā pērn. Visā
saimniecībā, lai izpildītu sais-
tības, vēl jāiegūst apmēram
16 tonnas piena.

«Saistības noteikti izpildī-
sim līdz 10. decembrim», stā-
ta zootehniķe Emīlija Briuce.
To viņa sīki aprēķinājusi. Par
saistību izpildi pirms termiņa
arī pārliecinātas pašas slau-
cējas. Labākās no viņām —
Tatjana Martinova un Broni-
slava Ozoliņa paredzēto piena
daudzumu jau ieguvušas un
plānoto uzdevumu līdz gada
beigām izpildīs ar uzviņu. Lo-
pi ir labi apgādāti ar barību,
tāpēc no katras govs dienā
izslauc 8—9 kg piena.

«Labā lopbarības bāze
mums dod cerības sekmīgi
izpildīt ne tikai šī gada sais-
tības, bet ar labiem izslauku-
miem uzsākt arī nākošo ga-
du», stāsta zootehniķe.

Izpildīt saistības līdz PSKP
CK decembra plēnumam —
lūk, kādu lozungu izvirzīju-
šas kopsaimniecības «Rīts»
slaucējas. Un atskatoties uz
paveikto, var droši teikt, ka
arteļa lopkopju saime šo lie-
lo notikumu mūsu valsts dzī-
vē sagaidīs ar jaunām darba
uzvarām.

A. Avots

Komunistiskajā sacensībā stājas jauni kolektīvi

Piektdien saņemām prieci-
gu ziņu — par godu gaidā-
majam partijas CK decembra
plēnumam komunistiskajā sa-
censībā stāties vēl viens —
Pļaviņu sakaru nodaļas ko-
lektīvs.

Sapulcē pastnieki, telefonis-
tes un pasta darbinieki runā-
ja dedzīgi un lietišķi. «Krust-
pili b. Mičules vadībā past-
nieku brigāde nu jau drīz
pusgads kā cīnās par godpil-

no komunistiskā darba kolek-
tīva nosaukumu. Kāpēc mēs
arī tā nevarētu?» domāja pļā-
viņieši. Tagad arī b. Kalniņas
septiņu cilvēku brigāde apņē-
musies mēneša uzdevumu iz-
pildīt ne mazāk par 101 pro-
centu, mācīties politpulcīnā,
aktīvi piedalīties sabiedriskā-
jā dzīvē, pašdarbībā.

Dzīvot, strādāt un mācīties
komunistiski nolēmušas arī
telefonistes b. Lases vadībā,

tāpat trīs pasta darbinieki.
Kopumā — tāvad viss kolek-
tīvs stāties nākotnes izlūku
rindās ar ciešu apņemšanos
dzīvot citādāk, labāk nekā va-
kar. Kā viņi pildīs savu solī-
jumu, rādīs nākotne.

Rajona sakaru kantorī tas
jau trešais lielākais kolektīvs,
kas iesaistījies komunistiska-
jā sacensībā. Pirms Oktobra
revolūcijas 43. gadadienas
svētkiem par komunistiskā
darba kolektīva nosaukumu
sāka cīnīties Kūku un Gosti-
ņu sakaru nodaļu darbinieki.
Krustpils 8 telefonuistu brigā-
de b. Mazures vadībā, bet
Mežārēs b. Cvetkovs grib
kļūt par komunistiskā darba
trīciennieku.

Republikas komunistiskā
darba brigāžu un trīciennie-
ku sacensības pirmrindnieku
apspriede, kas notika Rīgā,
kļuva par celvedu zvaigzni arī
sakarnieku turpmākajās gai-
tās.

A. Zile

Atpaliecējos vairs negrib palikt

Vēl nesen rajona remontu
un celtniecības kantora kolek-
tīvs gudroja un sprieda, kā
labāk noorganizēt komplek-
sās brigādes, bet tagad to jau
ir trīs Krustpili un viena Pļā-
viņas. Un šo nelielo kolektīvu
panākumi ar katru dienu
iepriecina vairāk. Kaut vai
darba ražīgums. Lepoties, pro-
tams, vēl nav ar ko, bet to,
ka aizvadītajā mēnesī izpil-
dīja vismaz plānoto simtpro-
centīgi, var tikai apsveikt. Ie-
priekšējos mēnešos un pat
gados tā bija ļoti reta parādī-
ba. Tagad pat tāda laba lieta
kā kapitālo remontu veikšana
ar vienas pastāvīgas brigādes
spēkiem nepārtraukti visu ga-
du neliekas vairs tāls sapnis.
Tādi jābūt, ja negrib samie-
rināties ar darbu sastrēgumu
un parasto nokavēšanos, noda-
dot objektus eksploatācijā.
Jāceļ, jāremontē ātri, labi un
pēc iespējas lētāk — tikai tā
grib nākotnē strādāt celtnie-
ki.

Savu apņemšanos viņi jau
sākuši apliecināt darbiem.
Lūk, b. Nikitova brigādes vi-
ri tikai vasarā iesāka celt dzī-
vojamo māju Atašienes vidus-
skolas skolotājiem, bet nu jau
vakar to pabeidza. Krievni pa-
strādājuši b. Nikiforovs, Alk-
snis, Senutkins un citi celtnie-
ki, kuri apguvuši vairākas
specialitātes un būvdarbus
veica no pamatiem līdz iek-
šējam krāsojumam. Tā ir šīs
brigādes velte PSKP CK plē-
numam.

Par godu šim lie-
lajam notikumam pa-
domju tautas dzīvē čakli
strādā arī labākā remontu un
celtniecības kantora b. Poli-

cāna kompleksā brigāde. Vi-
ņi steidz pabeigt divus objek-
tus — Savienas internātu un
Madonas ielā 12 dzīvojamās
ēkas kapitālremontu.

Pļaviņieši beidzot sagaidīs
arī jauno 8-dzīvokļu ēku, ku-
ru ceļ b. Caunes vadītā bri-
gāde.

R. Birze

Komunistiskā darba postenī

(Turpinājums no 1. lpp.)

— Vilciens tuvojas, — viņa
paziņo dežurantam un ar at-
vērtu dzelteni karodziņu iziet
to sagaidīt. Slīdēm dunot,
garām aizdrāžas Rīgas—Mas-
kavas pasažieru vilciens.

Pēc dažām minūtēm sa-
ņemta jauna komanda. Ar at-
slēgām rokās b. Rozeniece
aizsteidzas uz citām pārmī-
jām. Kā redzāt, darba daudz
un strādāt bez avārijām no-
zīmē postenī būt vienmēr
modram — visu pareizi izda-
rīt, kontrolēt savu rīcību.

Pie pārmijas, kur Paulīni
Rozenieci arī nofotografējam,
laiks atļāva uzkavēties ilgāk.
Varbūt tas tāpēc, ka šīs pār-
mijas ilggadējai dzelzceļnie-
cei šķiet vistuvākas. Tās viņa
kopusi vairāk nekā desmit
gadus. Vecās un tomēr jau-
nās pārmijas. Naktīs te vairs
nav jānoņem ar petrolejas
lampu, stikls nav jātīra salā
un sniegā. Pašu spēkiem, ie-
taupot valsts līdzekļus, visas
pārmijas tagad elektrificētas.
Pie posteņa galda piespied
pogu, un pārmijas apgaismo-
tas. Tas, lūk, ir tas jaunais,
kas atvieglojis pārmijnieku
darbu. Kad Latvijas dzelzce-
ļa darbiniekiem republikānis-

kajā sanāksmē Jelgavā rādī-
ja progresīvākās darba meto-
des, b. Rozeniece tur varēja
ziņot, ka pļaviņieši strādā ne-
sliktāk.

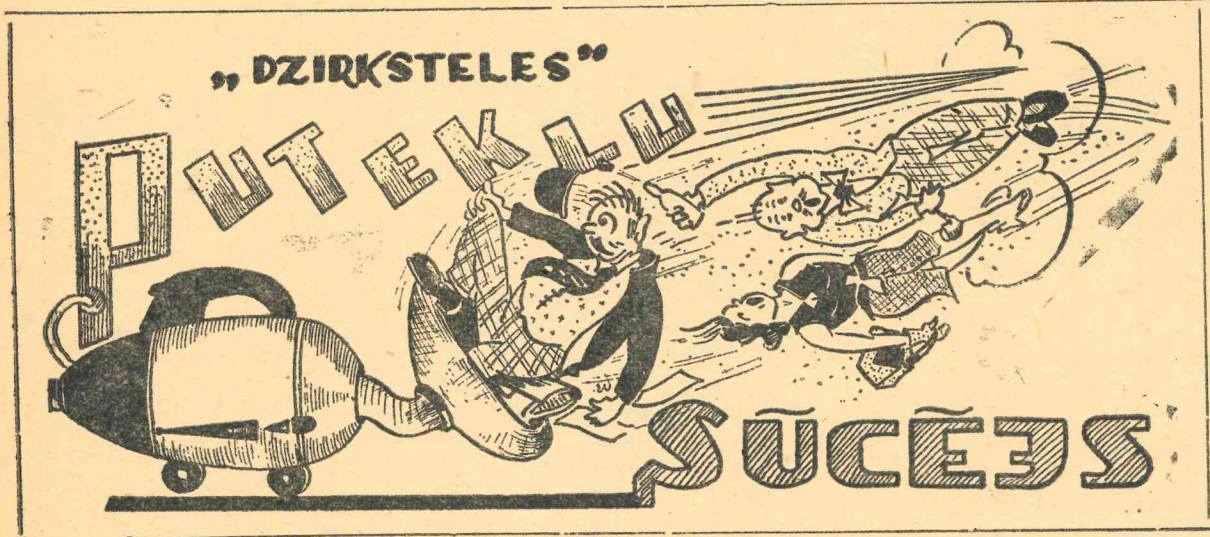
Tiešām, pavērojiet kaut vai
otro postenī! Pāris kvadrāt-
metru nelielajā telpā valda
vislielākā tīrība un kārtība.
Blakus aparatūrai izvietoti
drošības tehnikas plakāti, de-
žūras grafiks, tehniskā doku-
mentācija. Netrūkst pat puķu
un loģu aizkaru. Par to rū-
pējas visi pārmijnieki.

Viņi atrod laiku arī savas
kvalifikācijas celšanai, kopī-
gai atpūtai. P. Rozeniece ar
savu ģimeni šovasar apmek-
lēja krāšņo Ukrainu un atpū-
tās Poltavā. Par ilggadīgu un
nevainojamu darbu b. Roze-
nieci piešķirta krūšu nozīme
«Teicams kustībnieks», viņa
apbalvota ar sešiem Goda
rakstiem, saņemusi vairākas
pateicības.

Paulīnei Rozeniecei ir 36
gadi, bet 14 no tiem viņa aiz-
vadījusi šeit, Pļaviņu dzelzce-
ļa stacijā.

— Dzelzceļam būšu uztici-
ga līdz pensijai, — atvadoties
teica b. Rozeniece.

K. Daniļeviča teksts un foto

Biedri Antonov, pēc kāda kalendāra?

Pagājušajā pavasarī nodeva lietošanā Rožkalnu jauno veikalu. Tiklāt viss labi. Bet slikti tas, ka veikalā nav iespējams uzturēt kārtību. Nav noliktavas. Tāpat pārdevējiem un pircējiem daudz neērtību sagādā petrolejas pārdotava, kas atrodas turpat puskilometru no veikala. Un galvenais — pārdevējai petroleju no mucas ar pilniem vaigiem jāšūknē caur gumijas šūtenī! Kā mēdz teikt — ar «biomehānisko» sūkni.

Pagājušajā vasarā pusgada atskaites sapulcē paju biedri nolēma un valdes priekšsēdētājs b. Antonovs apsoliya, ka līdz 1. oktobrim uzcelšot preču noliktavu un ierīkošot petrolejas cisternu. Arī apaļās skārda krāsnis apsoliya uzstādīt, jo centrālpakures caurules pa naktīm aizsalst.

Te nu jāsaka: solīt sola, bet nedevea... Paju biedri spriež, ka b. Antonovs acīm redzot laiku skaita nevis pēc parastā mūsu planētas, bet pēc kaut kāda kosmisko aeronautu kalendāra. Ja tā, tad tiešām tēvs, lidojot kosmosā ar gaismas ātrumu, var kļūt jaunāks par dēlu, kas dzīvo uz Zemes.

Bet rožkalniešiem vēl ir parastais kalendārs un tas rāda, ka Jūs, b. Antonov, esat nevis aizsteidzies, bet atpalicis no saviem solījumiem.

J. Drancāns

Kolhozā «Uzvara»

(Ne) pateicība

Izsakām dziļu un sirsnīgu (ne)pateicību sporta biedrības «Vārpa» rajona padomes instruktoram Egilam Ozolam par to, ka viņš pa kluso no Medņu kultūras nama nezināmā virzienā aizvācis svarcelšanas stieni. Tādējādi viņš pasargājis mūs no pārstāipšanās svarcešanas sacensībās, kas bija paredzētas 20. novembrī.

Tā var rīkoties tikai cilvēks, kam par visu vairāk (ne)rūp sporta attīstība kolhozos.

Slava un (ne) gods Egilam Ozolam!

Medņu spēkavīri

Aina iz dzīves

Noskatīta Krustpils autobusu stacijas kioskā 21. novembra pievakarē.

Pirmais pircējs: — Lūdzu, man 200 gramus konfekšu par 13,50 rubliem kilogramā.

Pārdevēja: (pēc ilgākas grozīšanās) — Bet papīra gan man nav...

Otrais pircējs: — Man iesveriet 100 gramus cepumu.

Pārdevēja: — Lūdzu, beriet kabatā.

Pircējs: — Vai tiešām nav papīra?

Pārdevēja: — Es taču teicu, ka nav. Vai jūs labi nedzirdat?

Trešais pircējs: (var redzēt — savs cilvēks) — Iedod vienu garol!

Pārdevēja izvelk no letes apakšas 40-grādiģo citronu. Lai pudele «nelektu» acis, to ietin... pamatīgā papīrā. Kā smejas, mums — likumīgajām precēm — papīra nav, bet šai — dzegūzes olai — ir, cik uziet.

Sērīgā noskaņā:
Sk. Konfekte,
Fr. Cepums

TUMSONIS

tik gaisma, nesauc citādi kā par tumsoni Anatolijs Sīpoliņš

Pudeles brāļi

Rajona remontu un celtniecības kantori ir tādi strādnieki — Zaiķo un Bračkīns. Citi cilvēki atpūšas mājās, bet, piemēram, Bračkīns iemiļojis kanalizācijas grāvjus. Ierauj pamatīgi no pudelītes un gul' tikpat kā dūnu pēlos. Diezgan bieži pudeles varā viņš nokļūst arī darba laikā. Un tik spēcīgi, ka tiklīdz gultai nav ko domāt.

Zaiķo, kad iebauda no pudeles, savukārt mil meklēt sabiedrību. Tādos brīžos (kā tas bija, piemēram, Oktobra svētku svinīgajā sēdē) viņa mostas runas dāvanas. It sevišķi uz komentāriem. Sit dūri pie krūtīm un šļupst.

Isi sakot, kad viens gul', tad otrs trako. Vai arī otrādi. Bet galvenais — abi pudeles brāļi ar degvīna aizmiglotajām acīm nespēj saskatīt, ka pudele tos maz pamazām velk arvien dziļāk muktājā.

D. Garais

Vairākos kolhozos, piemēram, «Arājā», «Liesmā», «Daugavā» un citur pavisam maz izmanto zirgu vilcējspēku.

Fakts

Kad lopiņš lasa morāli...

„Septiņgades soļiem“

Liela rosība valdīja Pļaviņu otrajā vidusskolā, gatavojoties pionieru vienības sanāksmei «Septiņgades soļiem». Katram pionieru pulciņam bija savs uzdevums. Piemēram, 7.-b klases pulciņš gatavoja tēmu «Ķīmija soļo komunismā», 6. klases pulciņš — «Elektrifikācija», 5.-a klase — «Raketes un pavadoņi» utt.

Daudz bija strādājuši 7.-b, 7.-a un 4. klases pionieri. Savu audzinātāju vadībā viņi uzskatāmi parādīja, ko veiks ķīmija septiņu gadu laikā, kāds būs tuvākās nākotnes transports, ko skolēni paveiks, savienojot mācības ar praksi rūpniecības uzņēmumos un kolhozos. Pionieri iepazīnās ar vairākiem rūpniecības uzņēmumiem, kolhozu «Selga». Viņi apguva seko-

jošas pakāpēs paredzētās iemaņas: piedalies pārgājienā, proti biedriem pastāstīt par redzēto un dzirdēto, uzziņi labākos rajona ļaudis, lielās celtnes, iepazīties ar sasniegumiem rūpniecībā un lauksaimniecībā utt.

Sanāksmi ievadīja pionieru tradicionālā svinīgā līnija. 15 trešās klases oktobrēni no mainīja savas zvaigznītes pret pionieru kaklautiem. Sanāksmē bija ieradies komunistiskā darba trieciennieks b. Kupčs. Viņš pastāstīja par nerūdas izrakteņu kombināta septiņgades plānu, par to, kā viņš savienoja darbu ar mācībām vakarskolā. Drīzumā organizēs draudzības vakaru ar kaimiņu skolām.

A. Liblīņa

No Tavas dzīves mūsu dzīvei rosme radās

20. novembrī visa pasaule godināja lielā krievu rakstnieka Ļeva Tolstoja piemiņu. Arī Atašienes vidusskolā notika literārā pēcpusdiens, kas bija veltīta rakstnieka Ļ. Tolstoja nāves 50. gadadiņai. Kopā sanāca vecāko klašu skolnieki. Par krievu un pasaules klasiķa dzīvi un daiļradi pastāstīja skolas direktors b. Vasiljevs.

Nezin vai ir vēl kāds otrs ceļš un pagaļms, kas šajā mēnesī būtu saņēmis vairāk ciemiņu kā rakstnieka dzīves un daiļrades vieta — Jasnaja—Polana. Par to vairākus aprakstus nolasīja 10. klases skolniece Tūmiņa. Tagad Jasnaju—Polanu apmeklē gan skolēni, gan strādnieki un kolhoznieki, nāk un nāk... Tātad Ļevam Tolstojam ir

divas dzīves: viena pirms nāves un otra pēc. Un tai otrai gala nebūs.

Atašienes vidusskolā Ļevs Tolstojs ir iecienīts rakstnieks. Maz ir tādu skolnieku, kam mājās grāmatu plauktā neatrastos kāds Tolstoja darbs. Bet vēl mazāk ir tādu, kas viņa darbus ne'asītu, jo kā V. I. Ļeņins teica... «Tolstojs ir devis ne tikai mākslas darbus, kurus masas vienmēr augsti vērtēs un lasīs, viņš ir pratis ārkārtīgi spēcīgi attēlot mūslaiku (piez.: Ļeņins to rakstīja 1910. g.) iekārtas nomākt plašo masu noskaņojumu, attēlot viņu stāvokli, izteikt viņu stihiskās protesta un sašutuma jūtas».

J. Dubrovskis

Brālīgajās sociālisma zemēs

PIRMIE BULGĀRU SKĀBBARIBAS KOMBAINI

Rusas Georgija Dimitrova lauksaimniecības mašīnu rūpniecības kolektīvs izlaidis pirmos divus skābbarības kombainus, kas izgatavoti pēc padomju skābbarības kombaina

parauga. Mašīna vienā stundā spēj novākt un sagatavot skābēšanai zaļo masu no 9 līdz 15 hektāru lielas platības. Rūpnīca gatavojas šo kombainu ražošanai sērijās.

250 TOKSTOŠI MOTOCIKLU

Varšavas motociklu fabrika ir uzņēmums, ko labi pazīst katrs polis. Pirms deviņiem gadiem fabrika izlaida pirmo markas «VFM» motociklu, bet nesen no konveijera nāca jau 250.000. motocikls.

Tuvākajā laikā fabrika apgūs jauna modeļa motocikla «OSA» ražošanu. Tā rāmis būs no izturīgas plastmasas un stikla šķiedras. Uz katru motociklu uzņēmums ietaupīs ap 17 kilogramu tērauda.

NAFTAS RŪPNIECĪBAS ATTĪSTĪBA

Šogad Ķīnā iegūs 5,2 miljonus tonnu naftas, par 1,7 miljoniem tonnu vairāk nekā pērn.

Šobrīd Ķīnā jau atklātas 32 naftas un 18 dabiskās gāzes atradnes. Trīs ceturtdaļas no tām atklātas pēdējos trīs gados.

TASS

Redaktore Z. Tiltiņa

Zelma Krīšjāņa m. Kalniņa, dziv. Krustpili—Zilānos «Krievjāņu» mājās, ierosinājusī laulības šķiršanu pret savu vīru Albertu Andreja d. Kalniņu, dziv. Krustpili — Zilānos Palejnieku ielā Nr. 5.

Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

Ar š. g. 19. novembri skatīt par nederīgu Līvānu pilsētas kultūras nama apaļo zīmogu.